

השבוע הבא



כתובת המערכת: hashavuabakfar@gmail.com

ועד מקומי בית יצחק - שער חפר

כתובת הוועד - vaadmekomi@beit-yitzhak.org.il

איליון מס' 1142 יום חמישי, י"א באייר תשע"ט, 16 מאי 2019

משולחן הוועד

עבודות בכביש 5700

תחילת עבודות

מקטע 1: בין צומת דרך חפר-דרך השרון (פפאיה) עד דרך השרון- סמטת ההדרים.
הכביש ייסגר לתנועה. סעו בדרכים חלופיות ובוזהירות.

הסעות תלמידים

נהגי הסעות התלמידים מעודכנים בשינוי.
תחנות הסעה 19, 20 מבוטלות החל מהשעה 07:30 בבוקר.
איסוף לרופין: כרגיל. פיזור בדרך חפר.
תחנות חלופיות: 18, 21. (דרך חפר)

איסוף הגזם הקרוב: יום שלישי 28.5

SAVE-THE-DATE

80 שנה לבית יצחק – שער חפר

9.6.19 בשעה 19:00
פרטים בהמשך

- רוצים להשתתף במופע במשחק בריקוד או בשירה?
התקשרו לאיריס בן זאב 050-7749937



ועדת תרבות

שבועיים מרגשים וטעונים מאוד עברו עלינו. כמו בכל שנה כשהאביב מתפרץ בכל עוזו, והקיץ כבר מתחיל לצבוע צהוב בשוליו, אנו מקדישים זמן להתייחדות עם יקירינו, אלו שבמותם הגישו לנו את מדינת ישראל על מגש של כסף.

המעברים החדים משואה לתקומה, ומזיכרון נופלינו לחגיגות עצמאותנו אינם פשוטים, ואנו יכולים להיות גאים על המסורת המבורכת של ציון הטקסים והאירועים ביחד, שנבנתה בכפר באופן מכובד וקהילתי. עלינו לעשות כל שביכולתנו לשפר ולשמר מסורת זו.

השנה ראינו שינויים גם בצוותים המארגנים וגם בדרך שבה הם בחרו לקיים את האירועים. המטרה היא אחת – להדק את הקשרים בין חברי הקהילה ולחבר בין החלקים השונים המרכיבים את הפאזל של חיינו.

מובן שכל זה לא יכול לקרות ללא עזרת עשרות המתנדבים הלוקחים חלק בחשיבה ובהוצאה לפועל, בתכנים ובלוגיסטיקה, בהקמה, בתפעול ובפירוק.

מראש אני מתנצלת שלא אוכל למנות את שמות כל העושים במלאכה ואנא קבלו בהבנה אם שמכם נשמט מהרשימה. תרומתו של כל אחד ואחת מכם חשובה ומוערכת.

יום השואה:

נפתח בתודה לצוות הנפלא שכבר שנים רבות מצליח לחדש ולרגש – **אורה אלדרור, ענת בן זאב, חיה גולן ויעלי שגב**. תודה כמובן ל**ציפי שנבל** ולבתה **חן** ששיתפו אותנו בעדותה של מלכה זקס, אמה של ציפי, ששרדה את זוועות אושוויץ והקימה בית ומשפחה בישראל. תודה לירון שלו על הקריינות ולדליה שגב על העיצוב. תודה לזמרים – הדס פארן, מקהלת מורן הייצוגית, ומקהלת הורי מורן בניצוחה של שרית שטקלר. וכמובן לנעמי פארן על הניצוח ועל הניהול המוסיקלי.

הטקס צולם וניתן לצפות בו ביוטיוב: <https://youtu.be/tNh-92-mCm0>

יום הזיכרון:

מדבריו של עמוס פארן, יו"ר הוועד המקומי, שהוקראו בטקס:

"מיום שאני זוכר את עצמי כילד רך בכפר שלנו, זוכר אני את קיר הזיכרון המוקדש לכבודם ולזכרם של חללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה כחלק בלתי נפרד מהווייתנו. בחולפי כילד על פני הקיר המיוחד הזה במרכז הכפר, תמיד התעוררה בי חרדת קודש, האטתי את מהירות הליכתי והרהרתי במה שנועד קיר זיכרון זה לייצג. ככל שחולפות השנים, לא רק שלא מתקחה אצלי חרדת קודש זו, אלא ההיפך הוא הנכון..."

...תחושת הכאב איננה מתפוגגת, היא מתעצמת משנה לשנה, עוצמת האובדן והחוסר, נהיית ברורה ככל שחולפות השנים. עם הזמן, מבין אני טוב יותר את גודל ההחמצה. חברים בני גילי, מעט צעירים או מבוגרים יותר, חברים אשר החמיצו פרקי חיים שלמים ומשמעותיים כל כך, חלקם לא נישאו, אחרים לא הולידו ילדים, לא נכחו בחגי המשפחה ולא חיבקו נכד שנולד שנים לאחר לכתם. מבקש אני לחבק את כולכם, בני המשפחות השכולות ולחלוק איתכם את כאבכם. אי אפשר להקל עליכם את הכאב, אך מקווה אני, כי בשותפות, בהבנה, בחברות ובאהבה, יש קורטוב של נחמה."

תודות ל**שירלי שורק ולבשמת שני** שהשכילו ליצור צוות שעבד באווירה תומכת ואכפתית תוך שיתוף פעולה פורה. בשמן שלוחות התודות לכל העושים במלאכה:

תודה גדולה ללביאה קרבס ולשלום זלקה שתרמו מניסיונם ומקולם ההרמוני, ליצירת טקס מכבד ומרגש. תודה לנטע ירושלמי על עיצוב האנדרטה, שנעשה בכישרון רב, בצניעות ובמסירות.

תודה לגיודי זיו שהייתה מאחורי הקלעים, תמכה וכיוונה במידת הצורך.

תודה לכם המשפחות השכולות על ששיתפתם את הקהילה במכתבי יקירכם.

תודה לכל המקריאים ולמדליקי הנרות. תודה גדולה לנעמי פארן שבניצוחה על המקהלה צמררה אותנו ולילדי המקהלה על הביצועים המרגשים.

תודה לקציני הדגל הייצוגיים, זיו ספדה ורועי טייכמן.

תודה לדגלנים, בני הנוער היפים שלנו, שמילאו תפקידם בכבוד הראוי.

לאחר הטקס התקיים ערב שירה מרגש בבית העם בניצוחו של גבריאל הדר. תודה לכל המשתתפים. תודה לכל המפרגנים. זה תמיד מחמם את הלב.

וכמו בכל יום זיכרון, הנוער הנפלא שלנו היה אחראי על **הטקס בבית העלמין**. תודה לשני טיכמן, אוריה ידן, גאיה אדמון ולכל המשתתפים.

תודה גם לשלומית פינר, אהרונה נוי ויעל ברקאי שליוו, הדריכו והנחו.

יום העצמאות:

מובילת האירוע, **איריס בן זאב** הציבה לה השנה שתי מטרות: הראשונה – לעשות אירוע קהילתי שבו כל תושבי הכפר: ותיקים וצעירים, משפחות וילדים-כולם ייהנו מטקס קצר, שירת המונים, ביתנים ומשחקים, אוכל ופינוקים והרבה ריקודים וכל זאת ללא שימוש בארנק, והשנייה – להשאיר את הצעירים שלנו בכפר עד סוף הלילה. אני שמחה לומר ששתי המטרות הושגו בהצלחה מרובה. היה מרגש לראות בכניסה למגרש כל משפחה לבושה במיטב מחלצותיה ואוחזת במגש כיבוד, והצעירים אכן "הצביעו ברגליים" ורקדו עד השעות הקטנות של הלילה. כל הכבוד איריס, תודה רבה על הפקה מוצלחת ביותר של אירוע מורכב מאד ומרובה אתגרים ובלת"מים (לרבות עיכוב משמעותי בתחילת הטקס לבקשת קצין הבטיחות והמשטרה).

קטע מדבריה של איריס פרידלנדר שנשאה דברים בשם הוועד המקומי:
"אני מודה על הזכות לחיות כאן, בבית יצחק שער-חפר, להיות חלק מעשייה בקהילה שיש בה רוח התנדבות ונתינה. זה המקום לומר תודה, בשמי ובשם חברי הוועד, לכל תושבי הכפר המתנדבים בכל הפעילויות, מילדי הגנים, הנוער הנפלא שלנו ועד הוותיקים. אתם היסוד ששומר לנו על הקהילה והצביון הכפרי מזה 80 שנה והערב הזה הוא הוכחה לכך.
אני מאחלת לנו שתמיד נמצא את המחבר, המאחד והמשותף לנו, שנצליח לנהל שיח מכובד בכל נושא ומחלוקת, שנדע לשלב כוחות ברוח ההתנדבות, הנתינה וקבלת האחר. כי כולנו, כן כולנו, ריקמה אנושית אחת. זה אופיו ויפיו המיוחד של הכפר שלנו ושכך נמשיך."

חשוב לנו לומר ראשית תודה רבה לכל מי שטרח והביא כיבוד. נהנינו מהמטעמים לאורך כל האירוע ואנא דעו שדבר לא נזרק. כל מה שלא נאכל נתרם לגמ"ח והועבר למשפחות נזקקות, תודה לאשרת גורן על הסיוע בכך.
בנוסף תודה לאנשים האלה:

- לפיקי מאיר - גבינות בית יצחק על תרומת היוגורט הנדיבה
- לאילן שלו ולדפוס בית יצחק על תרומת השילוט בצדי הבמה ועל הסיוע בהדפסת הכרטיסים
- לדודו אזולאי, לאיל שגב ולעודד שבח על השאלה ותרומת הציוד לגריל
- לתמי מאיק-אמיר שטרח רבות על הבמה ומאחורי הקלעים בהפקת שירת ההמונים. היכוננו להקרנת הבכורה של הקליפ בחגיגות ה-80.
- תודה לכל מי שתמך ועזר: לתמי, לזמרים, לצלמים וכמובן לנעמי פארן שניצחה הפעם על כולנו
- לאשרת ולרגב גורן על הפיכת מגרש חניה לגן נפלא, על העיצוב, על ההקמה, על התפעול והפירוק
- לרקדניות הנפלאות מהסטודיו למחול "צעדים" בית יצחק בניהולה של מיכל פל
- לנירית עמיר ולצוות שלה על התפאורה היפהפייה
- לליאור סמו גניש ולצוות שלה על ריכוז הפעילות לילדים
- למשפחת כהן, גילי, רונן ודר, על הזיקוקים, ולדני כהן על שיפוץ ותחזוקת הביתנים
- למנחת הערב מור פארן, ולכל המופיעים מקטנים ועד גדולים
- לבני ולבנות הנוער המדהימים ולרכזת הנהדרת אופיר אריאל על ההקמה ועל הפעלת התחנות השונות בתחילת האירוע - אין עוד נוער כמוכם!
- לעשרות המתנדבים בביתנים ובדוכני המזון. זה לא היה קורה בלעדיתכם!
- ולבסוף, לצוות החלומות שבלעדיו כל זה לא היה הופך מחלום למציאות: דפנה פרנק, מיכל צופי (וייס), אירית כרמי (כהן), עמית טאובר, איתי אורן, רונית שגב, מיטל ביאלי, שלומית ברנשטיין, עפרה חורב, טלי גולן, ואנטוני בן זאב

תודה רבה גם לעובדי הוועד, לעמית מוסקוביץ' ולצוותו, שדואגים לביטחוננו ולבטיחותנו בכל טקס ובכל אירוע, לליאת רייס, לעבד ולאחמד המסייעים בכל הנדרש, וכמובן כמובן, אי אפשר לסיים בלי לומר תודה ענקית למלי שצר שתמיד נמצאת בכל מקום, צעד אחד לפני כולם, בארגון, בדאגה, בהסתכלות על התמונה המלאה ובפרטים הקטנים.
כולנו כבר עובדים במרץ על אירוע שבועות ועל חגיגות ה-80 לכפר. נשמח לראותכם בריקודים, בשירים, בעזרה ובקהל.
תודה!

צ'יפה אילן, יו"ר ועדת תרבות



"כאן בניתי את ביתי".



נציגים להכיר:

תמר אדיר

תמר, בת 87 מתגוררת ברחוב הוורדים 33. אברהם ז"ל ותמר עלו לארץ בשנת 1948 מעירק דרך פרס באופן בלתי לגאלי. הם הגיעו לקבוץ אשדות יעקב, שם עבדו חצאי יום בתנועת הנוער ושם הכירו. בצבא התאחדו עם קבוץ מעוז חיים והלכו לנח"ל. עם סיום האימונים הוצבו בפלמ"חים, ומשם לשיכון ותיקים. בזמן השירות הצבאי עבד אברהם ז"ל בבית יצחק, והיה טרקטוריסט ב"אגריטק", חברה שהוקמה ע"י האגודה ועיבדה את השדות ואת הפרדסים שהיו שייכים לאגודה ברחבי הארץ. בזמן שאברהם עבד בכפר, נאמר לו שישנם צריפים של עמידר בבית יצחק, ולאחר מאמצים הצליחו תמר ואברהם להשיג מקום מגורים בכפר. אדון מאירסון, שהיה אז יו"ר האגודה (סבא של דני ושל מיקי נהב) קיבל אותם בשמחה למושב כתושבים. באותם ימים קבלת מתיישבים חדשים מעדות המזרח בכפרים אשכנזיים היתה דבר יוצא דופן. בית יצחק היה הכפר היחיד בעמק חפר שעשה זאת. אברהם ז"ל היה פעיל בכפר, חבר ועד שנים רבות וכן נציג הכפר במועצה. היה אחראי על התשתיות, שעליהן פיקח במקצועיות רבה.

תמר אוהבת את השקט בכפר, את החברה, את הדאגה ההדדית ואת ההווי הכפרי. לאברהם ז"ל ולתמר 3 ילדים. בתם הבכורה גילה, נישאה לבן הכפר לוטן שילה, ויחד בנו גם הם את ביתם בכפר. לתמר נכדות שגם הן בנו את ביתם בכפר, דגנית ודפנה. בעתיד תמר היתה רוצה שהכפר ימשיך להיות בעל צביון כפרי ויקבל חזרה את ילדי המושב.

נירית עמיר ואנדריאה מלי

ילדים: סער בן 13 ברקן בן 10
 נירית: דור רביעי בבית יצחק, נצר למשפחת זמירי (בנוינגר), בת לאבי ז"ל וליעל עמיר. אדריכלית בנייה ירוקה.
 אנדריאה: יליד טורינו באיטליה, אדריכל, מתכנן.
 הכירו באוניברסיטה טורינו-פוליטכניקום.
 נישאו באיטליה בשנת 2004. גרו בטורינו עד 2010, הבית היה סמוך לנהר הפו.
 נירית רצתה לחזור לבית יצחק, ואנדריאה רצה להגיע לישראל, מאחר שבארצנו המתפתחת ניתן למצוא עבודה ולהתפתח מקצועית ביתר קלות. החיים בכפר דומים לחיים שחי בילדותו. הם גרים בצמידות לאמא יעל, אשר הקימה וניהלה משתלה יחד עם בעלה אבי ז"ל. יעל נהנית מהקרבה לילדים ולנכדים.
 אנדריאה עובד בתל אביב ושמח לחזור בערב לשקט ולשלווה, אוהב את הקהילה ואת החברים. נירית אוהבת את השקט, את הירוק ואת המרחבים הפתוחים.
 הרצון והחזון שלנו לתרום תכנון למגרש "סקייטפארק" בבית יצחק, לרווחת הקהילה הצעירה בכפר ובעמק.
 נירית רוצה לראות מרכז מנגיש לתכנים באומנות, בדגש על אומנות פלסטית. תשמח לקחת חלק ולתרום מהידע שלה.





נוער בית יצחק



שמות /יהונתן גפן
ילדים עם שמות כמו אורן או יוני
גדלים לילדים כמו סמ"ר או סג"מ
ילדים עם שמות כמו רמי או שחר
משחקים משחק שמפסידים בו דם
ילדים עם שמות כמו ניר או עומר
משחקים כל הלילה בשיא הרצינות
עם אפוד ורובה
משחקים במשחק הנקרא כוננות.
חברים לבנות כמו מיכל ויעל
רצים ונופלים לחול
חבל, לא?
חבל שאין משחקים אחרים
שאפשר להפסיק ולשבור את הכלים
דרושים בדחיפות משחקים אחרים
לילדים בני עשרים

ימי הזיכרון ועצמאות מאחורינו. תודה לנוער על טקס מרגש ומאורגן היטב לציון יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה.

במבט קדימה אנו צופים את הקיץ. בקיץ מתוכננים אירועים רבים, הכוללים אירועי תנועה ואירועי מועצה.

אירועים מרכזיים של התנועה:

אירוח בין יישובי- שכבי"ג- 15-14.6 שכבי"צ- 19-18.7

אירוע שבו כל היישובים שמרכיבים את המחנות במחנה הקיץ מבליים יומיים משותפים על מנת להתגבש וללמוד את הנושא המחנות.

יום פעילות אחרון- 25.7

קורס מד"צים- 9.7-30.6

מחנה הקיץ-

מחנה שכבי"ג (מתחבר למחנה שכבה צעירה) 10.8-4.8

מחנה שכבי"צ 10.8-7.8

אירועים מרכזיים של המועצה:

קייצת ג'-ו' 25-21.7 - מטרתה למלא את הקיץ גם "בזמנים המתים" בצורה מיוחדת ומהנה, תוך יצירת חוויות משותפות לשכבות הצעירות.

בכל יום מהשבוע תהיה אטרקציה אחרת למשל נסיעה לקרקס, נסיעה לקולנוע, יום אולימפיאדה, נסיעה ללונה פארק.

קייצת ז' 8.7 - מטרתה למלא את הקיץ גם "בזמנים המתים" בצורה חווייתית ומהנה. כמו גם יצירת חוויה משמעותית לנוער בקיץ. תכלול טיול בהרי אילת, וימי אטרקציה שאינם ידועים עדן.

שבוע עבודה- ארבעה ימים בין התאריכים 17-14.7

שבוע העבודה מהווה פעילות מיוחדת וחווייתית לשכבה הבוגרת ויכלול התנדבות חקלאית באחד מיישובי הצפון. בסופה יום כיף משותף.

שיהיה לכולנו קיץ מהנה!

052-6840037 אופיר אריאל Noarby08@gmail.com

תחרות הסיפור הקצר של עמק חפר לשנת תשע"ט 2019

כמדי שנה תתקיים גם השנה תחרות הסיפור הקצר של עמק חפר. התחרות פתוחה לכל תושבי העמק ותתקיים בשתי קטגוריות – קטגורית נוער וקטגורית מבוגרים. המעוניינים להשתתף בתחרות ישלחו סיפור אחד בלבד, שאורכו לא יעלה על 2,500 מלים ושלא התפרסם עד כה בשום בימה אחרת.

את הסיפור יש לשלוח מצורף בקובץ Word ללא שם הכותב וללא פרטים אישיים לכתובת הדואר האלקטרוני liat@beit-yitzhak.org.il.

יש לציין בגוף הדוא"ל עצמו, בנפרד מקובץ הסיפור, את שם הכותב, כתובתו ומספר הטלפון. הסיפורים ייקראו בעילום שם על ידי ועדה בת שלושה שופטים. הסיפורים הטובים ביותר בכל קטגוריה יתפרסמו בגיליונות מצ"ב הרוח, מוסף התרבות של עמק חפר ויזכו את מחבריהם בפרסים - שוברים לרכישת ספרים, שיוענקו בערב מיוחד שיתקיים במהלך שבוע הספר בהשתתפות סופר אורח (המועד יפורסם בהמשך). תאריך אחרון למשלוח 27.5.19.

קול קורא לקראת ערב השקה לסופרים ומשוררים מעמק חפר

לכבוד שבוע הספר העברי לשנת תשע"ט, נקיים אירוע מיוחד בו נארח סופרים ומשוררים מעמק חפר ונציין את יצירותיהם. נשמח לקבל פרטיהם של כותבים שספריהם יצאו לאור בשנתיים האחרונות בתחומי פרוזה, עיון, שירה ומחקר, למבוגרים, לנוער ולילדים.

לפרטים: הדס שוורץ hadas.s@hefer.org.il עלית גורן-כץ alitzayit@gmail.com
תאריך אחרון למשלוח 27.5.19
בשיתוף הספרייה האזורית ובתמיכת משרד התרבות המחלקה לספריות.

משולחן ועדת נוער

ראשית, אנו רוצים להודות לנוער הנפלא שלנו שהתנדב ותרם באירועי החודש האחרון: קבלת הקהל בטקס יום השואה, דגלנות בטקס יום הזיכרון, הכנת טקס יום הזיכרון בבית העלמין תוך לקיחת אחריות מלאה, על התכנון ועל הביצוע עד הפרט האחרון ובסיוע הקמת מתחם האירוע של חגיגת יום העצמאות וכן הפעלת ביתני הילדים במשמרת הראשונה. שנית, תודה על ההכנה ועל הסיוע בטקס יום הזיכרון בבית העלמין לאנשים האלה: ליעל ברקאי, לאהרונה נוי ולשלומית פינר על הליווי בהכנת הטקס. לגאיה אדמון, לשני טייכמן ולאוריה ידן על הובלת הטקס וכמובן לאופיר הרכזת על הליווי הצמוד ועל התמיכה.

מבקשים לשתף בקטע שקראו בנות הצוות המוביל בטקס בבית העלמין: "במהלך ההכנות לטקס זה עברנו תהליך מטלטל ומשמעותי.

הכרנו וחקרנו את קרוביכם ויקיריכם ועם הזמן הבנו כמה דברים אפשר לקחת וללמוד מאותם האנשים שנפלו למען המדינה שלנו, וחיו פה- ממש איפה שאנחנו גדלות היום, וכמה משמעותיים הם היו לכם - משפחותיהם, אהוביהם וחבריהם.

בחרנו להתמקד במספר קטעים שנותנים עבורנו אור חדש למושג "המשכיות".

כמו כן, כיצד אנו יכולים להמשיך בחיים, ובדרכנו להטמיע את אופיים, דרכם, ופעולותיהם של הנופלים לצד הגעגוע שלא פוסק לעולם.

בשם נוער בית יצחק אנו מקווים שנוכל להמשיך את דרכם של הנופלים.

דרך של עשייה, תרומה, סקרנות והשפעה כה עוצמתית על הסביבה. תודה"

סיירת הורים מחוברים

בימים אלה מתגבשת סיירת הורים לנוכחות הורית במסיבות של הנוער שלנו. אנו מודים למתנדבים הרבים שנרשמו.

תדריך להורים יתקיים ביום ב' 20.5 בשעה 20:30 בבית העם.

לתדריך זה מוזמנים גם ההורים המתנדבים לסיוע במסיבת שבועות של הנוער שתתקיים ב 6.6.

מועדון 60 ונהנים

המפגשים מתקיימים בימי שלישי במועדון פייס.
התכנסות על כוס קפה וכיבוד קל. ההרצאות מתחילות בשעה 17:15 בדיוק!

- 21.5 הרצאה: "הארמון והגן בברוק האיטלקי" המרצה אליס לוי, בוגרת לימודי אמנות ופסיכולוגיה, מרצה לאמנות ואדריכלות במוסדות תרבות.
- 28.5 מרצה חזי פוזננסקי. נושא ההרצאה: "קסם הכסף" סיפורי ארץ ישראל ב"ראי" שטרות הכסף.

הזקוקים להסעה למועדון, מתבקשים להודיע לליאת במשרד הוועד.



מועדון בוקר בצוותא



יום שני 20.5 9:00 עד 9:45 תנועה בהנאה עם קרן אדלר **בבית התרבות**.
9:45 ארוחת עשר בצוותא **בבית הפייס**.

10:15 **הזמנה למסע - מחול בכל גיל - עפרה אכמון**, מורה למחול בגמלאות.
מפגש עם עפרה, ילידת 1938, בו תספר על אנשים כמוה שבמיטב שנותיה עדיין רוקדים וימשיכו לרקוד כל עוד נשמה באפם. ובנוסף תופיע עופרה במופע מחול אישי שיצרה יחד עם הכוריאוגרף תומר שרעבי.

יום שני 27.5 מעגל סיפור - מנחה דבי ארונשטיין - סיפורם של חברי מועדון.

המעוניינים להצטרף יירשמו במשרד הוועד 09-8611789 או אצל איריס פרידלנדר 050-5561984.
בואו ליהנות, להגדיל את המעגל החברתי ולהרחיב אופקים.

אחכיס לכס בשחה.

תרבות המרכז הקהילתי

יום חמישי 30.5.19 בשעה 19:00 באולם קיבוץ העוגן

"קול העמק שר" - אירוע שירת המונים

שרים ביחד את השיר "שומר החומות" לכבוד יום ירושלים
חוויה מוסיקלית קהילתית ועוצמתית
השיר יצולם לקליפ ויועלה ל-youtube

ממשיכים ללמוד ברידג

בכל יום שלישי בבית התרבות בשער חפר.

משעה 10.00-12.00

מוזמנים לשיעור ניסיון.



ספרים חדשים בספרייה

לקטנטנים

הדס המהנדסת בונה שטותיקופטר – אנדריאה ביטי
 כרמי הולכת לארץ הסיפורים – רובי רוזנטל
 הילדה וענק הלילה – לוק פירסון
 ביצה לשבת – מיריק שניר
 הקיפוד מחפש חבר – לוי קיפניס

דג הקשת במעמקי הים – מרכוס פיסטר
 חוט הזהבה – שירה גפן
 איפה העצלן? – קייטי לנון
 מעשה בכובע רווד – אנדרו ג'וינר
 מי ראה את הגירפה שלי- מישל רובינסון
 שאול החתול והריקוד הכי קול – קימברלי ג'יימס דין

לילדים

איזדורה מון הולכת למופע בלט – הארייט מונקסטר
 פרח לב הזהב – אפרים סידון
 טפיטי והגיבור המפתיע – יוליה במה
 יום הולדת לאילנה – לאה גולדברג

3 ספרים למתחילים באנגלית
 ואני אומרת, לא! – דבי לוי
 מולו וצגאי חוצים את הים – תמר ורטה- זהבי
 גיין גודול – איסבל סנצ'יס וגארה
 רחל – אבירמה גולן

לנוער

הטירה הנעה – דיאנה ווין ג'ונס

אהבת הנער ממרוקו – דורית אורגד
 רוני ותום – החקירה הראשונה – גיורא חמיצר
 39 רמזים- בלי מעצורים 3 – הספירה לאחור – נטלי סטנדיפורד
 הרפתקאות החייל, הפרחח והנערה – אורית עוזיאל

למבוגרים

עץ או פלי – ג'פרי ארצ'ר
 הלבד הגדול – כריסטין האנה
 הציור האחרון של ואן גוך – אליסון ריצ'מן
 מיומנו של פטריוט – יהונתן גפן
 בסוף כולם נמותו – קובי ניב
 חזרה בלי תשובה – מיכה גודמן
 חלום ושבר – כרמית גיא
 גלילה רון-פדר-עמית
 בודד בדמשק – חייו ומותו של המרגל הישראלי אלי כהן – גילויים חדשים במהדורה מעודכנת – שמואל שגב

פעמון הזכוכית – סילביה פלאת
 זיול – דידייה ואן קואלארט
 כי כסתה פניה – חוה עצינוני הלוי
 קרא לי בשמך – אנדרה אסימן
 הנערה המושלמת – גיילי מקמילן
 זרע רע – מרגרט אטווד
 בובות על חוט – מריו ורגס יוסה
 לעלות אל העם – סיפורו של יצחק נבון – גלילה רון-פדר-עמית
 בודד בדמשק – חייו ומותו של המרגל הישראלי אלי כהן – גילויים חדשים במהדורה מעודכנת – שמואל שגב

הספרייה נמצאת במתחם בית הספר מדרום לשער.
 שעות הפתיחה: בימים שני וחמישי בין השעות 16:30-19:30.

ניתן לשלוח הזמנות, בקשות, הודעות וכו' ל: sifriya@beit-yitzhak.org.il
 הספרייה תהיה פתוחה כרגיל ביום שני, חוה"מ פסח.

ותי

להתראות בספרייה ☺



דברים לאמא,

אל תלכי עכשיו תחכי עוד קצת....
אל תלכי עכשיו, תחכי מעט תחכי עוד קצת....

זה משפט שחזר ועבר והתנגן במוחי לא מעט.

כבר זמן רב שאנחנו נפרדים ממך ועכשיו הגיע הרגע כאילו פתאום...

שלומית, אלחנן ואני, מתנחמים בכך שהלכת לעולמך בגיל 95 בבית שלך, על הכורסא שלך בבית יצחק, המקום שכל כך אהבת, המקום אליו הגעת לפני יותר מ-70 שנה ובו הקמת את הבית החם והיפה שלנו ביחד עם אבא.

הרגע הזה מציף אותנו בזיכרונות הילדות שלנו -

- להיות חולה זה היה כייף גדול, כי אז קיבלתי את מלא תשומת הלב ממך. אסור היה בשום אופן לקום מהמיטה. מודדים חום, בתקווה שהוא לא ירד... את יושבת לידי במבט דואג. טורחת סביבי, מביאה מגש עם טוסט ותה ואני אוכלת במיטה. הדאגה לבריאות שלנו הייתה תמיד חשובה. את היית מגיעה בערב לקראת השינה כשאנחנו כבר במיטות, עם עגלת התה ובקבוק שמן הדגים המפורסם. וכל אחד מאיתנו קיבל כפית שמן דגים עם מיץ תפוזים ושוקולד להמתיק את הטעם.

- בימי ההולדת - את ואבא מכינים תיאטרון בובות לילדים שיגיעו לחגוג איתנו. אבא בונה את מבנה התיאטרון מלוחות עץ ומעיסת נייר הוא בונה את ראשי הבובות. ואת מלבישה אותן, תופרת להן את הלבוש והאביזרים המתאימים לכל דמות, ומכינה וילון לתיאטרון שם יופיעו הדמויות. אחת ההצגות שהוצגו בתיאטרון המפואר הזה היה הסיפור על תום סווייר, סיפור שאבא אהב במיוחד. תום סווייר שמצליח לשכנע את החברים שלו שלצבוע את הגדר זו העבודה הכי נהדרת וכדאית שיש.

- אבא חובב צילום ולכן יש לנו אינספור תמונות משפחתיות בבית שמזכירות את החיים היפים שהיו לנו. בימות הקיץ החמים - אנחנו מחליטים לאכול בחוץ על המרפסת. זה הופך לחגיגה קטנה. את מכינה ארוחת ערב וכולנו פוצחים בשירה "היום אוכלים בחוץ, היום אוכלים בחוץ", עורכים את השולחן ונהנים מהארוחה המשפחתית המשותפת בחוץ. בשבת בבוקר היינו מתעוררים לצלילי מוסיקה קלאסית שהתנגנה על הפטיפון כשהשולחן ערוך לארוחת הבוקר, ביצה קשה בכלי המיוחד לביצים ואשכולית חצויה מונחת על הצלחת עם כפית מיוחדת מחורצת בקצה.

- הרבה מהווילונות, הכריות ועוד חפצים שהיו בבית את תפרת. גם חלק מהבגדים שלנו תפרת או סרגת לנו. מאוד אהבת לעסוק במלאכת יד. אהבת את עבודת הפאצ'וורק, חקרת אותה לעומק והכנת עבודות יפות מלאות נשמה ואסתטיקה. עיינת באינסוף ג'ורנלים וספרים, אספת ורכשת בדים, חוטים, כפתורים שהתאימו לעבודות שלך והכנת עבודות מקוריות ויפות.

- יום אחד הגיעה הביתה מכונה מופלאה - מכונת סריגה מהחנות אמפיסל בנתניה, את למדת את טכניקת הסריגה במכונה. בלילות ישבת מול המכונה, שמענו את רחש הסריגה. סרגת לכולנו סוודרים, כובעים, צעיפים... הייתי סקרנית לקום בבוקר ולראות את הסוודר מוכן ומזומן ללבישה.

- אמא, אהבת וכיבדת אנשים ולא פעם דווקא את אלה הבודדים, אלה שנמצאים קצת בשולי החברה. אדם בודד כזה, מבית יצחק, תמיד היה מגיע להתארח אצלנו וסעד איתנו בחגים, בפסח ובראש השנה. יום אחד הגעתי הביתה והייתה אצלנו אישה מקסימה, עולה חדשה מרוסיה שאותה פגשת במקרה בנתניה והזמנת אותה אלינו הביתה. כך גם התנדבת בבית החולים לפגועי נפש בפרדסיה ובמסגרת הביטוח הלאומי נפגשת בקביעות עם אנשים קשישים, דאגת לשלומם ואירחת להם חברה.

- הבית בו גדלת היה בית דתי מסורתי ולכן היה חשוב לך מאוד שיהיה לנו לפי הגדרתך "משק בית כשר". בכל שישי הדלקת נרות וערכת קידוש למרות הצחקוקים שלנו ולעיתים חוסר ההבנה והקבלה שלנו. היום אני יודעת להעריך את זה.

- היית חברה בקהילת באי בית הכנסת בכפר, הקפדת לפקוד את בית הכנסת בשבתות וחגים ואף פעם לא הבנת למה צריך לעשות עדלאידע דווקא בשבת...

- כשהגיע כל אחד מאיתנו לגיל 16, הוצאת את קופסת המכתבים, בה היו צרורים מכתבים ששלחה לך אמא שלך כשאת היית בדרכך הארוכה לארץ ישראל בעוד היא בדרכה למחנות. הוצאת מכתב אחד מרגש במיוחד שאמך שלחה לך כשאת היית בת 16 והקראת לנו אותו.
- אנחנו עכשיו בימים שלאחר יום השואה, הזיכרון ויום העצמאות – את היית כל כך גאה במדינה שלנו, בארץ ישראל, וכשצפית בטקס הדלקת המשואות העיניים שלך נצצו בהתרגשות.

אמא וגם אבא יקרים – אתם לימדתם אותנו בדרככם מהי צניעות, מהי פשטות יושר וענווה ובעיקר הרבה אהבה וכבוד לבני אדם באשר הם.

אנחנו נפרדים ממך היום אמא יקרה ואהובה, תחסרי לנו מאוד. נוחי על משכבך בשלום. שלומית, אלחנן, דבורי הנכדים: מאיה ודניאלה, נמרוד ונעמה, אור רועי ועידן. כלתך: שלומית והחתנים: גדי וישי.

הספד לאמא

אמא, סבתא חנה, נולדה ב 1923 לגרטרווד ולמשה וינר בברסלאו, גרמניה (היום ורוצלב בפולין) גדלת בבית מסורתי-דתי עם חינוך נוקשה והקפדה על קלה כחמורה אבל יחד עם זאת סיכמת את ילדותך כילדות של זהב בזיכרונות שכתבת. בשנת 1933 נולד לך אח קטן שבו כה שמחת, אבל באותה שנה עלו הנאצים לשלטון והעתיד היה מבשר רעות.

באותה תקופה נאלצתם לעבור לעיר אחרת בשם בוייטן שם הצטרפת לתנועת נוער ציונית "מכבי צעיר" בהדרכה של מי שהייתה לימים חברתך הטובה חוה פרנקל-ביהם. כפי שכתבת בזיכרונותיך: "זה הוסיף מימד חשוב: היה לנו אתגר לעלות ארצה, לחיות כבני אדם חופשיים שווי זכויות בארצנו וזאת הייתה תקוותנו בליבנו פנימה. והוספת עם לא מעט תמימות: שם מעבר לים, שם הכל אחרת מאשר כאן בגלות. הירח הרבה יותר גדול והאנשים בקיבוצים חברים ואוהבים אחד את השני..."

אגב התמימות המתוקה ואהבת האדם באשר הוא ליוו אותך כל ימי חיך... בגיל 14 וחצי עם האנטישמיות הגואה נאלצת לעזוב את בית הספר ולחזור לברסלאו שם גרת אצל דודיך וילדיהם וחזרת ללמוד לבית הספר היהודי במקום.

בשנת 38 לקחו בהדרגה את כל הזכויות האזרחיות של היהודים, כולל בני משפחתך ולא אפשרו להם לעסוק במקצועותיהם. בליל התשיעי בנובמבר אותה שנה בליל הבדולח פרצו פרעות קשות ביהודים. אביך נלקח למחנה בוכנוואלד וחזר רק לאחר 3 שבועות.

לאחר פרוץ המלחמה בסוף שנת 1939, עת שהיית בהכשרה בחווה חקלאית בשטקלסדורף, נשלחת על ידי המנהל לטרנספורט עליה לארץ במסגרת עליה ב'. בדרך לווינה, שם התארגן המסע לארץ, פגשת את אימך ודודך בפעם האחרונה. ביומנך כתבת: "וכך נפרדתי מהאנשים הקרובים לי ביותר. אני בטוחה שאימי העניקה לי את החיים בפעם השנייה כששלחה אותי ממנה, נתנה לי ללכת ולא עצרה בי ואף עשתה הכל מצידה שאוכל להצטרף לעליה ב'".

על אותו טרנספורט ארוך שלא הצליח להגיע לארץ המובטחת, כבר נכתבו ספרים ונעשה גם סרט בשם "דילמת הדרייך". הטרנספורט שמנה כ-1200 אנשים רובם מאוסטריה וגרמניה, הפליג לאורך הדנובה בשלוש ספינות נהר מתוך כוונה להגיע לנמל סולינה בים השחור שם הייתה אמורה להמתין למעפילים ספינת ים שתביא אותם לארץ ישראל. מכל מיני סיבות שלא אפרט אותן כאן, הטרנספורט נתקע ביוגוסלביה בהתחלה בעיר הנמל קלאדובו ואחר כך בעיר נוספת על נהר הסאבה, שאבאץ. למרות התנאים הקשים הצלחתם לשמור על חיי קהילה סבירים שכללו שיעורים וחיי תרבות עשירים.

רק לאחר קרוב לשנה וחצי בדרכים הצליחה רות קליגר מהמוסד לעליה ב' לארגן סרטיפיקטים לכ-200 צעירים שאת היית ביניהם. וכך יצאת מאירופה לארץ ישראל, אליה הגעת ב-6 באפריל 1941, באותו יום שבו הגרמנים כבשו את יוגוסלביה. הנאצים לא הותירו סיכוי לפליטי קלאדובו-שבץ ורצחו את הגברים בירייה ולאחר מכן את הנשים והילדים חנקו במשאיות גז.

מכל משפחתך הענפה רק את ואביך שהצליח להימלט לאנגליה לפני המלחמה, שרדתם את השואה. כל משפחתך כולל אמך ואחיך הקטן שמונצחים כאן על קיר הזיכרון נרצחו בידי הנאצים. את התחלת את החיים החדשים שלך בהתחלה בכפר הנוער הדתי בכפר חסידים, בהמשך בלימודי אחיות בשערי צדק, מקצוע בו עבדת מספר שנים בשערי צדק וגם טיפלת בעולים חדשים במעברת צפת. בשנת 1953 הכרת את אבא ובאת לגור איתו פה בבית יצחק. כאן הקמתם ביחד משק לתפארת וגידלתם אותנו, שלשת הילדים, שלומית דבורי ואלחנן ובהמשך זכית לעוד שבעה נכדים.

אמא, את עזבת אותנו באופן סמלי ביום העצמאות ה-71 למדינת ישראל, מדינה שכל כך אהבת, ושהיית כל כך גאה בה. כמו שכתבת: "כאן מצאתי מולדת ושייכות, כאן אני יכולה לחיות כאדם חופשי, כאזרח שיש לו זכויות וחובות, וכאן אני יכולה ללכת בראש מורס".
אבא שנפטר לפני 28 שנים הלך לעולמו במוצאי חג הפסח, חג החירות, חירות ששניכם זכיתם לה כאן במדינת ישראל ושלשניכם היא הייתה כל כך לא מובנת מאליה.
אלחנן

סבתא חנה

בכל יום שלישי מאיה ואני היינו הולכות לסבתא חנה לאכול ארוחת צהריים. סביב מרק הירקות הקבוע שהיה מוגש בכל מזג אוויר היינו שומעות את סיפור העלייה שלה לארץ. בכל יום שלישי אותו הסיפור. איך עזבה את הבית שלה ונפרדה מאמה ואחיה בפעם האחרונה, עלתה על אוניה לארץ ישראל שנתקעה במשך שנה וחצי ביוגוסלביה ומשם רק חלק מהאנשים וביניהם היא זכו להמשיך במסע לארץ וכל האחרים נרצחו ע"י הנאצים. הסיפור תמיד היה נגמר בהגעה שלה למחנה המעפילים בעתלית ובמשפט "גם עתלית זה ארץ ישראל". במשפט הזה תמיד ידעתי שהסיפור נגמר להפעם ושתכף יגיע הקינוח. מאיה ואני היינו צוחקות על זה ולפעמים גם מחקות אותה אחרי בבית.
אני חושבת שרק היום, במרחק של שנים אני יכולה באמת להבין את הסיפור הזה ולהבין איזה אומץ ואיזה אופי חזק היא הייתה צריכה בשביל להגיע לארץ לבד ולבנות לעצמה חיים חדשים.
המורשת של סבתא שלי ושל סבא יהיו תמיד חלק ממני. האהבה לכפר שממנו באתי, החיבור החזק לנופים של הארץ והעקשנות המשפחתית שלפעמים גורמת לי לעשות טעויות ולפעמים גורמת לי ללכת ולהגשים את החלומות שלי.
בשנים האחרונות לסבתא שלי הייתה דמנציה. היא לא זכרה כלום וגם לא אותי, כל ביקור אצלה היה מתלווה בתחושת עצב, המעטתי בביקורים כי היה לי קשה. היום אני חיה בצרפת עם הדרכון הגרמני שקיבלתי בזכותה שמצד אחד מגיש לי את אירופה יחד עם עולם שלם של הזדמנויות אך מצד שני מזכיר לי כמה אני מחוברת הביתה.
להתראות סבתא, מבטיחה לא לשכוח את הסיפור שלך אף פעם.
דניאלה

הספד לחנה פינר ז"ל

היום משפחה וחברים נפרדים בצער מאישה יקרה ומיוחדת במינה. חנה זיכרונה לברכה. כאשר נודע לנו שחנה נפטרה, עלו הרבה זיכרונות נעימים על חנה ושטפן, החברים הטובים של הורינו ז"ל.
אנחנו רוצים לשתף אתכם במעט מזיכרונותינו על חנה ועל בעלה, שטפן, שנפטר לפני שנים בטרם עת. אובדנו היה קשה, אך משפחותינו לא נפרדו.
גדלנו יהודית ז"ל, חגית, ירון ואני לתוך חברות ענקית עם משפחת פינר. שטפן ואבינו לא הרבו במילים, אבל חברותם הייתה כנה ואמיתית. שתי משפחות, שגידלו את ילדיהן זו לצד זו. שתי משפחות, שברחו מהתופת באירופה, וחיו בצנעה רבה בבית יצחק. החברות התבטאה ביציאה לטיולים משותפים. לעיתים עמנו, הילדים, ולעיתים יצאה החבורה בלעדינו, והצטרפו גם אוטו שפיר ז"ל ואשתו חנה. הם יצאו יחד לחופשות, ונהגו לנפוש גם באילת. המשפחות חגגו יחד חגים ואירועים. החברות בימים ההם נשאה אופי אחר. כולם עבדו קשה כדי לבנות את המושב. לצד עבודת כפיים במשק סייעו כולם גם בסלילת כבישים. חברי הכפר עבדו במקומות עבודה, שלא תמיד תאמו לכישוריהם. רבים ויתרו על קריירות אקדמיות למען בניית הכפר.
אחד הדברים, שהרשימו אותנו, היה קניית גייפ, שהורינו קנו בשותפות עם משפחת פינר. שבוע היה הגייפ אצלנו ושבוע אצל משפחת פינר, אבל, כמובן, מי שנזקק קיבל את הגייפ. החלוקה ביניהם הייתה מרשימה, ולא זכור לנו שהיו חילוקי דעות. הכול נעשה בפרגון ובאווירה נפלאה. האופן, שבו הסתדרו, היה כל כך מרשים. שטפן היה הצלם הראשי במושב, וגם נהג לצלם אותנו בכל אירוע משפחתי.
מה שלקחנו מהורינו זו הידידות, שנרקמה כאן בין המשפחות. הם שימשו לנו, הילדים, דוגמא לקיום חברות וקרבה ללא משוא פנים. התחשבות בצרכים של כל משפחה, עזרה הדדית והרבה הבנה. זו הייתה חברות אמיתית.
עם לכתה של חנה, הולך גם דור של אנשים מופלאים, חרוצים, צנועים, אוהבי אדם וארץ, שהליכוד המשפחתי והחברתי תמיד עמד מול עיניהם, והאיר את דרכם.
חנה, נוחי בשלום ולכי בשלום. תמיד נזכור אותך בליבנו.
ילדיהם של חברייך הטובים, אריקה וורנר לצרוס ז"ל- חגית, ירון ואני, דורית.



פינת הילדים ☺

בדיחות:

איש אחד אומר לדוקטור : דוקטור אני סובל מכאבים
דוקטור : מה חשבת? ליהנות מהם?

תלמיד : ככה.
תלמיד : למה?

מורה : מדוע לא הגעת למבחן אתמול?
המורה : ככה זו לא תשובה.
המורה : ככה.

תודה רבה לנעמי גולדנטל ולמאיה שגילו את התשובה לחידה הקודמת. התשובה הייתה שהילד נפל מהסולם הראשון.
ותודה רבה ליובל אורן לגלי אורן ולשלומית ברנשטיין שתיקנו אותי בתשובה של החידה הקודמת. התשובה הייתה אנה.

חידה שבועית:

אנחנו מכאיבים מבלי לזוז, יש בנו אמת ושקר וברגע שיצאנו לחופשי לא ניתן להחזיר אותנו. מה אנחנו?

בי"י ברנשטיין טלפון לשליחה : 052-9012025

כמובן שניתן לשלוח לנו בדיחות וחידות נשמח מאוד אם כן.

קאנטרי בית יצחק – הבריכה של הכפר

קאנטרי בית יצחק מחפש פקיד/ה קבלה! בואו לעבוד באווירה כיפית ודינמית!

קו"ח יש לשלוח ל Kantri.gym123@gmail.com

בימים אלו מסתיים החוזה עם מפעילי הקיוסק אשר בקאנטרי,
אנו פותחים את האפשרות לכל המעוניין להגיש מועמדות להפעלת הקיוסק.

יש לשלוח פרטים למייל : Kantri.gym123@gmail.com

קאנטרי בית יצחק ; המגדל 20 בית יצחק – שער חפר ; 09-8338090



הודעות

חתונה



ביום שישי 17.5 החל משעה 16:00 תיערך בחצר ביתנו מסיבת חתונה.
אנו מתנצלים על אי הנוחות העלולה להיגרם ומקווים שתקבלו בהבנה.
משפחת יצחקי

תזכורת לסיורים

1. סיור לארצות הבלטיות. (ליטא, ליטווייה ואסטוניה) יציאה ב 29 באוגוסט 2019 – 8 ימים.
2. פסטיבל שופן יציאה ב 19 באוגוסט 9 ימים קרקוב ורוצלאב לודג' ו ורשה. חוויה מיוחדת.
3. סיור לפולין המתחדשת. יציאה ב 16 באוקטובר חזרה ב 25.
הסיורים בהדרכת. פרטים בטלפון 054-4535988 שלמה רביד

אנו משתתפים בצער המשפחה
על מות
דוד לוקש ז"ל
מתושבי הכפר.

אנו משתתפים בצער המשפחה
על מות
חנה פינר ז"ל
מתושבי הכפר.